

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Сумській області

С л і д ч и й в і д д і л

40000, м.Суми, вул. Г. Кондратьєва, 32, тел. (0542) 68-75-10, 687-511, факс (0542) 68-75-10

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

про підозру .

«05» серпня 2022 року

місто Суми

Слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Сумській області капітан юстиції Колесник Іван Іванович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62022170040000070 від 19.03.2022, у зв'язку з виникненням підстав та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276-278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Журавльову Анатолію Анатолійовичу, 25 жовтня 1999 року народження, місце народження м. Валуйки, Белгородської області, РФ, громадянину Російської Федерації, військовослужбовцю Збройних Сил Російської Федерації, сержанту, який обіймає посаду командира танку 6-ї танкової роти 12-го гвардійського танкового полку «Шепетівський» (військова частина 31985) 4-ї гвардійської танкової дивізії «Кантимирівська», останнє відоме місце проживання: Російська Федерація, Калужська область, м. Малоярославець, вул. Різдвяна, 15.

про те, що він підозрюється у відданні наказу на вчинення дій, які порушують закони та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ ВСТАНОВЛЕНО НАСТУПНЕ:

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований РФ 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, та, зокрема Житомирської, Київської, Миколаївської, Чернігівської, Сумської, Харківської, Херсонської, Запорізької, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Представниками влади і збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), всупереч міжнародному правопорядку, нехтуючи державним

суверенітетом України, з 20.02.2014 розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті указаних протиправних дій РФ було тимчасово окуповано АР Крим, м. Севастополь, частини Донецької і Луганської областей України, де створені окупаційні адміністрації РФ.

З огляду на викладене, з 20.02.2014 між державами РФ та Україна триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

Окупація указаних територій не принесла бажаних результатів, а тому представниками влади і ЗС РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням збройних сил та інших військових формувань РФ.

24.02.2022 о 5 годині Президент РФ оголосив своє рішення про початок спеціальної військової операції в Україні та ЗС РФ здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам Збройних Сил України (далі – ЗС України) та цивільним об'єктам, а також підрозділами Збройних сил та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період з 24.02.2022 та до цього часу підрозділи Збройних сил та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння.

Також, до широкомасштабного вторгнення на територію України з метою її окупації залучені військовослужбовці військ Національної гвардії Російської Федерації, Збройних Сил Російської Федерації, та інших військових формувань РФ.

Так, громадянин РФ Журавльов Анатолій Анатолійович, будучи командиром танку 6-ї танкової роти 12-го гвардійського танкового полку «Шепетівський» (військова частина 31985) 4-ї гвардійської танкової дивізії «Кантимирівська» Збройних Сил Російської Федерації, вчинив злочин проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, зокрема в цілеспрямований напад на цивільний об'єкт, який не є військовою ціллю за наступних обставин.

Одразу після оголошення 24.02.2022 Президентом РФ про початок «спеціальної військової операції», російські війська перетнули російсько-український кордон та пішли у наступ на території Сумської області. Цього ж дня на території Сумської області почалися бої з військовослужбовцями ЗС РФ.

З 24.02.2022 розпочалися обстріли військовослужбовцями ЗС РФ цивільних об'єктів та цивільного населення на території Сумської області.

У подальшому значна кількість військовослужбовців ЗС пересувалися територією Сумської області як в напрямку м. Київ, так і в зворотному – у бік російсько-українського кордону, у тому числі як по м. Тростянець Охтирського

району Сумської області так і по самому Охтирському району Сумської області.

Одночасно з веденням бойових дій на території Сумської області, здійсненням обстрілів населених пунктів, у тому числі з ракетно-артилерійського озброєння та із застосуванням авіації, військовослужбовці ЗС РФ вели бойові дії у м. Тростянець.

Зокрема, 24.02.2022 Журавльов А.А. на закріпленому за ним танку Т-80 з маркуваннями на передній частині корпусу «007ГТ2120», «2903ГТ1264» та разом з очолюваним ним екіпажем вказаного танку, склад якого в ході проведення досудового розслідування не встановлений, перетнув державний кордон України на невстановленій в ході проведення досудового розслідування ділянці кордону в межах Сумської області зі сторони РФ та близько 14:00 цього ж дня, більш точний час під час досудового розслідування не встановлений, прибув на територію м. Тростянець Охтирського району Сумської області.

23.03.2022 близько 12.00 Журавльов А.А. будучи командиром танку Т-80 та перебуваючи у складі його екіпажу, знаходячись на асфальтованій дорозі, поблизу будинку №52, що по вулиці Нескучанській, в м. Тростянець, беручи участь у бойових діях, зокрема, здійсненні зусиль спрямованих на окупацію території вказаного населеного пункту, шляхом бойового застосування зазначеного вище танку, усвідомлюючи обставини існування міжнародного збройного конфлікту на території України та діючи в його умовах умисно і протиправно, з невстановленого в ході проведення досудового розслідування мотиву та мети, в супереч ст. ст. 16, 18 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12.08.1949 про захист жертв війни» від 03.07.1954, а також ст. 12 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), і Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв збройних конфліктів неміжнародного характеру (Протокол II)» від 18.08.1989, які в подальшому підтверджені зобов'язаннями України за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України, відповідно до ст. 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12.09.1991, у яких, крім іншого, зазначено, що: цивільні лікарні, організовані для надання допомоги пораненим, хворим, інвалідам та породіллям, за жодних обставин не можуть бути об'єктом нападу, натомість вони завжди користуються повагою сторін конфлікту й перебуватимуть під їхнім захистом; поранені та хворі, а також інваліди та вагітні жінки перебувають під особливим захистом і користуються особливим шануванням, а також те, що медичні формування в будь-який час користуються повагою й захистом і не можуть бути об'єктом нападу, віддав бойовий наказ невстановленому в ході проведення досудового розслідування навіднику-

оператору, який входив до екіпажу зазначеного танку на здійснення стрільби з танкової гармати снарядами калібру 125 мм прямою наводкою по будівлі стаціонарного корпусу Комунального некомерційного підприємства «Тростянецька міська лікарня» Тростянецької міської ради, розташованої по вул. Нескучинська, 7 в м. Тростянець, який був виконаний навідником-оператором.

В результаті здійснення зазначених пострілів з танкової гармати було пошкоджено будівлю стаціонарного корпусу КНП «Тростянецька міська лікарня» ТМР, у якій на той час перебували пацієнти та персонал зазначеної лікарні та яка не використовувалась для будь-яких військових цілей.

Таким чином, у зв'язку із вчиненням вказаних умисних протиправних дій, Журавльов Анатолій Анатолійович обґрунтовано підозрюється у відданні наказу на вчинення дій, які порушують закони та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий в ОВС СВ
УСБУ в Сумській області
капітан юстиції

Іван КОЛЕСНИК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор в кримінальному провадженні –
Заступник начальника відділу
Сумської обласної прокуратури

Роман ДРОНОВ

Водночас, у відповідності до ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим кодексом. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Слідчий в ОВС СВ
УСБУ в Сумській області
капітан юстиції**

Іван КОЛЕСНИК

**«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор в кримінальному провадженні –
Заступник начальника відділу
Сумської обласної прокуратури**

Роман ДРОНОВ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

«_____» год. «_____» хвилин «_____» _____ 2022 року.

Повідомлення про підозру вручив, права підозрюваного повідомив та роз'яснив

